

[Industriministeren]

under udvalgsarbejdet blev konstateret, at der var et flertal imod en ophævelse.

Der var modstand imod forslaget fra såvel erhvervslivet som forbrugerorganisationerne. Organisationerne fandt bl.a., at en regulering efter markedsføringslovens generalklausul var utilstrækkelig, og at en afskaffelse af bestemmelserne bl.a. ville føre til et øget bureaukrati og et øget ressourceforbrug. Disse betænkkeligheder delte jeg ikke dengang, og jeg deler dem fortsat ikke.

Forbrugerombudsmanden gav på daværende tidspunkt ligeledes udtryk for, at han fandt, at en ophævelse af bestemmelserne ville føre til mindre bureaukrati og ressourceforbrug, og at bl.a. generalklausulen i markedsføringsloven kunne anvendes til at opretholde et tilstrækkeligt værn for såvel forbrugere som erhvervsliv.

Efter at det nævnte forslag var blevet trukket tilbage – af mig selv – meddelte forbrugerombudsmanden i oktober 1990 brancheforeninger og detailhandel, at administrationen af forudbestemmelserne ville blive skærpet, og at sagerne umiddelbart ville blive overgivet til politiet, når der forelå klare eller gentagne overtrædelser af markedsføringsloven. Af præventive årsager ville man også forsøge at få bødeniveauet hævet og sørge for, at offentligheden blev bekendt med domme og bøder. Den skærpede administration krævede betydelige ressourcer. Den større håndhævelse af bestemmelserne og den systematiske offentliggørelse af domme og bøder gav stor presseomtale og mulighed for at udbrede kendskabet til de nævnte bestemmelser.

Forbrugerombudsmanden har dog alligevel konstateret, at overtrædelserne fortsætter i samme omfang som tidligere, og at den præventive effekt beklageligvis synes begrænset. Dette faktum får mig til at sætte spørgsmålstegn ved, om såvel erhvervsorganisationerne som Forbrugerrådet virkelig udtrykker deres medlemmers ønske, hvis de fortsat så kraftigt går ind for at bibeholde bestemmelserne.

Man kunne få det indtryk, at både de enkelte repræsentanter for erhvervslivet og forbrugerne i vidt omfang opfatter tiltag som de regulerende som naturlige, og det er næppe tilfældet. Denne opfattelse skyldes sikkert i høj grad en stigende tendens i såvel uge- som dagspressen og i andre medier til at anvende

lignende foranstaltninger, specielt konkurrencer. Det må også for menigmand være svært at se nogen fornuftig sammenhæng i, at det er tilladt at spille på kasinoer og lotto og have gevinstspareringskonti i pengeinstitutter, mens det ikke er tilladt at deltage i den lokale købmands lotteri, når det er forbundet med et varrekøb.

Jeg finder derfor ikke, at det er hensigtsmæssigt i en besparelses- og afbureaukratiseringsperiode fortsat at håndhæve forbud, som befolkningen ikke forstår nødvendigheden af. Men ved en ophævelse af de nævnte bestemmelser vil konsekvensen være, at sådanne salgsfremmende foranstaltninger vil være lovlige, medmindre de gennemføres på en sådan måde, at de strider mod god markedsføringsetik eller er utilbørlige eller vildledende, og i disse tilfælde vil forbrugerombudsmanden også efter en ophævelse kunne gribe ind.

For så vidt angår forbudet mod rentefri kredit i § 8 a findes der ikke længere noget argument for at bibeholde bestemmelsen, efter at vi har ophævet renteaftgiftsloven. Det har jeg også tidligere givet udtryk for.

Samtidig kan jeg oplyse, at bestemmelsen kun giver anledning til et meget lille antal sager hos forbrugerombudsmanden. Derfor kan jeg som nævnt indledningsvis udtrykke regeringens positive holdning til lovforslaget.

Lotte Henriksen (S):

Det er ikke mere end knap to år siden, at Folketinget behandlede markedsføringsloven sidst. Der blev dengang konstateret et flertal for, at markedsføringslovens §§ 6-8 a, som forslagsstillerne nu ønsker ophævet, skulle fastholdes i loven, og det mener vi i Socialdemokratiet fortsat at de skal. Det er hverken en fordel for forbrugerne eller for erhvervslivet at slippe tilgift, rabatmærker eller præmiekonkurrencer løs. Vi foretrækker det rene forbud, og vi mener ikke, at generalklausulen i § 1 om god markedsføringsetik er tilstrækkelig.

I den nuværende udformning er §§ 6-8 a klare og generelle og giver et enkelt grundlag for forvaltning af dem hos myndigheder og forbrugerombudsmand, domstole og erhvervsliv. Derfor fører en ophævelse af disse paragraffer ikke til nogen afbureaukratisering, men fører, tror jeg, i stedet til langt flere sager for forbrugerombudsmanden at behandle i fremtiden.